

3. Apr. 1971

FAKTA

Dato:

3. Apr. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 2 s. 12-18

det er i dette tilfælde ikke
spørgsmaalet - det er alene
en proces - og den viser at
enhver handling sætter spor.

Paris

8-4-77.

Hvis man akcepterer
krus er det ikke krus mere,
det opløses sin egen proble-
-matik. Så længe krus behandles
som et problem, mået man
skad ud af beholder det sin
mængde. Man skal ikke valde
det ene eller det andet, man
handle.

Piero Manzoni sagde:
ALCUNE REALIZZAZIONI.
ALCUNI ESPERIMENTI.
ALCUNI PROGETTI.
og man ikke der ligger en sand-
hed i det?

Ci d'arte fru: Virginia Whites:
Tautic imagery: affinities
with twentieth century
abstract art.

It is erroneous to call Tautic

imagery "art" in the occidental understanding of the term.

Tantric images are described as 'tools, aids, visual supports or psychological apparatus' used to evolve deities, which, through supreme concentration during meditation, help the yogin to visualize Ultimate Reality, Enlightenment, Enlightenment, or Nirvana.

Repetition is important in Mantra; jupping, or constant chanting, empties the mind for higher experience.

The lack of content is the content.

My work has no more idea than a tree or a rock or a mountain or an ocean.

Carl Andre.

It is repetition alone that
has the power to isolate the
present tense.

Søren Kierkegaard

" — forcing the spectator
to penetrate beyond boredom
to pure aesthetic enjoyment "

Ad Reinholdt

Disse citater og læsningen af
den artiklen de er hentet fra
får de i øjnene min tanke hen på
ideen om den evige repetition.
Hvis det er sandt at kunsten
ikke er af hængsels af indseendet,
eller at man begynder sig på
at beskrive den fra denne af hængsels
- hæng, så må det være helt
lige gyldigt om man fremstiller
forskellige ting eller om en
- tur fra gang til gang
den samme ting.
Det var jo hvad i ser
Bronzino, men også Mondrian

og Malerich gjore. Man op haver
og form og Stil problemet.
Fag, som det ~~er~~ enkleste
et samlet: et billede - man
just loer an gang for alle og
med en eller en den begrund-
-delse at man til paa s'itninge
af dette billede bruger det
samme format (d. ets 50x50)
de samme farver (d. ets
red og blau) og n'justig den
samme placering og fordeling
af dem inden for det enkelte
kvadrat (Red - Blau idem).
Man ind p'ter ogsaa en fri-
-ligning begrundning af sine
forskellige form elementer helt
ned til det med n'ed t'ffelse:
man har et format der er
en kvadratisk form, man har
farver der er mod sat - kold
og varm - lys og m'jke - red - blau
disse elementer vælger man, og
-sou en gang for alle at struktura-
-rerer paa en bestand maade
paa kvadrater. Hvor sagt ved
at vælge sit form materiale
en gang for alle har man
op haver valget. Hvordan til-

- de det kom mer til at se ud
der ved man helt bestemt
og efter herud som man
skrider frem i retning af
soudent fremstillede billeder
vil det holde op med at in-
-teresser en - selv fremstillingen
udfordres bliver en ren metu-
-nisk - hvad vores mest hånd-
-ling. Man har op hørt ud-
-seen dets betydning - men - hvor
og hvor en kom mer kunst
"indholder" ind i den re

proces?

For øjeblikket kan jeg kun
se en mulighed - den er:
at man kun må fremstille
disse billeder hvis man er i
en ganske bestemt balance og
harmonisk med sig selv - således
at de kan udføres som en
art - MEDITATION - langsomt
brilende og omhyggeligt. Det
må ikke være noget som laves
mellan to kopper kaffe og til
lyden af radio og en del forstyr-
-relse men i et helt ro.

Jeg kunne tænke mig at gøre
de et par måneder over et længere

tids rum f. eks. nogle måneder.
Billederne skulle naturligvis et par
paa bag siden - som man i hvert fald
her kunde et bestemt punkt for
hvornår de var lavet.
Jeg tror at disse billeder ville
blive forskellige - uden at der
ene grund at man selv ville
være forskellig hver gang man
framstillede et - . Jeg ved godt
at dette nærmere sig tvivlen paa
televæret, selv om det lille
er hvad jeg er inde efter.
Det jeg er inde efter er et
en som den monoton gentagelse
i et kvænt vil afstyre (hvis
man er oplyst over man
framstiller dem) og op for sig
selv den mindste variation
og forandring i billedet.
Efter hvordan som en som den
serie tog det i en hel (og
man f. eks. udtrykt indstillede
andet - alle vegne) ville serien
som helhed - og det enkelte
billedet for en betydning
- en mening - men den af
sådanne ens billeder ville
f. eks. indvirke paa oplysningen

af dem, selv om de i viskelig-
heden ikke var forskellige
ville man opfatte dem som
sådanne. Ved demne yderste
neutrale udgangspunkt ville man
militært bringe til stue
til at lægge noget (af sig selv?)
i søve det enkelte billede
som serien - måske ville
hvad man læste i det enkelte
billede ud skulle sig fra hvad
man læste i relation af lit-
-tæret der.

Denne serie ville jeg kalde:
Manglen over indholdet er
indholdet.

Paris

6-4-71.

Noget yngre kan jeg se
til min tilværelse som en hel-
hed, jeg kan se hvordan pro-
-blemerne i mit arbejde og
mine private problemer, ikke
alene hænger sammen, men er
de samme. Saaledes er det